

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Noli spectare quanti homo sit.

Parvi enim preti est, qui tam nihili est.

Sed, propter servi scelus et audaciam, tanto dolore Aesopus est adfectus, ut nihil ei gratius possit esse quam recuperatio fugitivi.

Si quid durius ei videbatur, quod imperandum militibus esset, a cerva sese monitum esse praedicabat.

Ea cerva quodam die fugit et perisse credita est.

Cum aliquis Sertorio nuntiavisset cervam inventam esse, Sertorius eum iussit tacere;

praeterea praecepit ut eam postero die repente in eum locum emitteret, in quo ipse cum amicis futurus esset.

Postridie eius diei Sertorius, admissis amicis in cubiculum suum, dixit eis visum in somno sibi esse cervam, quae perisset, ad se reverti.

Cum cerva, emissa a servo, in cubiculum Sertorii introrupisset, admiratio magna orta est.

Μη σε απασχολεί πόσο κοστίζει ο άνθρωπος.

Γιατί είναι μικρής αξίας όποιος είναι τόσο τιποτένιος.

Αλλά ο Αίσωπος τόσο πολύ οργίστηκε για την ελεεινή πράξη και τη θρασύτητα του δούλου, ώστε τίποτε δε θα μπορούσε να του είναι πιο ευχάριστο από την επανάκτηση του δραπετή.

Αν κάτι που έπρεπε να διαταχθεί στους στρατιώτες του φαινόταν κάπως σκληρό διακήρυσσε ότι τον είχε συμβουλευσει το ελάφι.

Το ελάφι αυτό έφυγε κάποια μέρα και πιστεύθηκε ότι είχε χαθεί.

Όταν κάποιος ανήγγειλε στο Σερτώριο ότι το ελάφι είχε βρεθεί, ο Σερτώριος τον διέταξε να σωπάσει.

Επιπλέον του παρήγγειλε να το αφήσει ξαφνικά ελεύθερο την επόμενη μέρα σ' αυτό το μέρος στο οποίο θα βρισκόταν με τους φίλους του.

Την άλλη μέρα ο Σερτώριος δέχτηκε τους φίλους του στη κρεβατοκάμαρα του και τους είπε ότι είχε δει στον ύπνο του ότι το ελάφι, που είχε χαθεί, ξαναγύρισε κοντά του.

Όταν το ελάφι, αφού αφέθηκε ελεύθερο από το δούλο, όρμησε στην κρεβατοκάμαρα του Σερτώριου, προκλήθηκε μεγάλος θαυμασμός.

B1. scelorum
nullā re
grate
durissime
militi
cuidam diei
aliquibus
posteriore
quae
somne
vestri, vestrum
admirationem
maiora

B2. non vultis
sunto
adfice
potuissemus
visum iri
monebunt
fugitura fuerit
pereundo
credidisse
invenient
praecipientium
emiserint
dicendus
introrumpamus
oritura

Γ1.α. Δευτερεύουσα επιρρηματική υπερθετατική πρόταση, εισάγεται με τον υπερθετατικό σύνδεσμο ut γιατί είναι καταφατική, προεμφαίνεται στο λόγο από τη δεύτερη αυτωνυμία tanto, εισφέρεται με υποτακτική γιατί το αποτέλεσμα στα λατινικά θεωρείται πάντα για υποκειμενική κατάσταση, και συμφυριζόνα με (δυστηχή) υποτακτική ενεστώτα (possit) γιατί εξαρτάται από αριτικό χρόνο (affectus est: παρακείμενος ως αριτικός χρόνος) και αποτελεί ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, και ως εισφέρεται με τους τύπους του βύχρονου ενώ κανονικά δηλώνει υστερόχρονο, γιατί το αποτέλεσμα θεωρείται ιδωμένο στο γυαλό του ομιλητή τη στιγμή που μιλάει και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του - βύχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση.

Γ1.β. serui: γενική υποκειμενική στα scelus και audaciam

gratius: κατηγορούμενο στο υποκείμενο του απαρεμφάτου esse, nihil.

fugitivi: γενική αντικειμενική στο recuperatio.

sum : επιθετικός προσδιορισμός στο
cubiculum (κτίση με αυτοπάθεια).

reverti : ειδικό απαρέμφατο, ως υποκείμενο
στο απρόσωπο απαρέμφατο
visum esse.

ā seruo : εμπρόθετος του νομτικού αιτίου
στη γελοχή emissa

Γ.1.γ. serua : υποκείμενο στο ειδικό απα-
ρέμφατο perisse, γιατί έφαίρεση σε
κτών ονομαστική στην ταυτοπροσωπία.
Πρόκειται για άρση του λατινικού, καθώς
το ρήμα exarsens (credita est) είναι
παθητικό δοξαστικό ή πρόσωπου.

Γ.1.δ. ut ea postero die repente in
eum locum emitteretur ab eo.

Γ.2.α quod is (Sertorius) deberet
imperare militibus.

Γ.2.β. Eam cras repente in eum locum
emitte, in quo ego cum amicis ero.

Γ.2.γ. Cum Sertorius (is) amicos
admisisset.

(cum historicum + υποτακτικὴ
ἐν ἐρῶντι ἰκόν).)

Γ.2.δ. Si quid durius ei visum esset,
a cerva sese monitum esse
praedicavisset.

(υποτακτικὴ ἐν ἐρῶντι ἰκόν: ὑπόθεσις
ἀντιθέτη ἐπὶ πραγματικότητας γὰρ τὸ
παρελθόν)

Si quid durius ei videatur,
a cerva sese monitum esse praedicet.

(υποτακτικὴ ἐνεστικῆς: ὑπόθεσις ὁρατικῆς
ἢ μεθαρῆ γὰρ τὸ παρὸν-ὑέλλον).
